

MIDNATTSROPET

TIDNING FÖR ANDLIG VÄCKELSE

"... I skolen förkunna hans härliga gärningar: hans som har kallat eder från mörkret till sitt underbara ljus." 1 Petr. 2: 9.

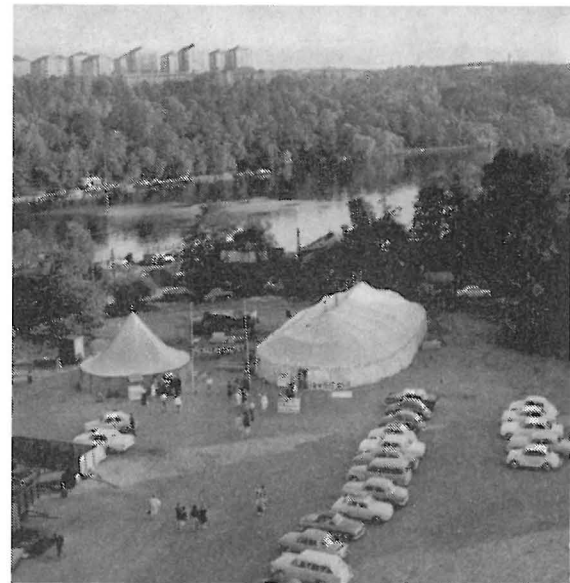
"... Ty han har frälst oss från mörkrets välde och försatt oss i sin älskade Sons rike ..."

Kol. 1: 13.

"... Ty var och en som gör vad ont är, han batar ljuset och kommer icke till ljuset ..."

Joh. 3: 20.

"... Om vi vandra i ljuset, såsom han är i ljuset, så hava vi gemenskap med varandra, och Jesu, hans Sons, blod renar oss från all synd." 1 Joh. 1: 7.

Kväll efter kväll var det stora tältet under Skanstullsbron fullsatt och i varje möte kom många frälsnings-sökande fram till förbön.

TÄLTMÖTENA I STOCKHOLM I JUNI -66

Förutom församlingens egna krafter har många vittnen medverkat: Erik G. Ericsson, Målle Lindberg, Gunnar Eklund, Agne Bark, Helge Erixon,

Karl-Henric Henricsson, Tage Johansson m. fl. Syster Sanny Lundgren från Örebro har haft speciella möten för barn och ungdom.

Björne Erixon:

FÖRSÖK INTE MUTA GUD!

Att en del av oss människor har en tendens att vilja överlämna allt ansvar åt andra går väl knappast att förneka. Inom politiken tjänar väl riksdagsmän och andra valda representanter i olika styrelser exempelvis som en ansvarsavledande faktor.

På det religiösa området möter vi ett liknande fenomen. Man överlämnar huvudparten av den *andliga* aktiviteten åt pastorn, evangelisten och hans team såsom åt religiösa specialister, vilka skall klara av allt. Så väntar man då väckelse från plattformen. En ohygglig och cynisk *kravande* i samband med likgiltig passivitet får så tillfälle att utveckla sig. Men väckelse börjar och fortsätter med *individens* frälsning, frigörelse och helgelse!! *Här kommer ingen undan!*

Det finns många troende från andra församlingar som flitigt besöker våra möten. En stor skara har redan *tagit konsekvenserna av det budskap som mött dem*. De har brutit upp från en tidigare gemenskap och sökt sig till de fria grupperna ute i landet. De har betalat priset och deras frihet upplever de som en dyrbar och salig verklighet. Det finns också en annan kategori troende i våra möten, jag bortser nu från dessa som i *maklig ro och självbelåten okunnighet indignerat tar avstånd från något som de ej mött!* Denna grupp av människor träffas också av frihetens chockerande budskap. Men i många fall syns det ej leda fram till någon verklig frigörelse eller förändring. Varför? Man är ju gripen och helt fascinerad av allt det underbara man möter i väckelsen. Men det synes

stanna vid detta. *Många kristna har tyvärr stannat vid längtans port!* Visst beder man. Men hur ofruktbart många gånger! Många kommer inte längre fram än till bön!! —

Här spelar *försvarsmekanismer* sin många gånger omedvetna roll! Ty dessa människor är hårt bundna av lojaliteter och förpliktelser.

Tänk bara på alla ekonomiska åtaganden man varit med att besluta om! Intet underligt att man då värjer sig. Av fruktan att förlora vänner, att förlora prestigen, sin ställning eller andras aktning. *När Du möter friheten flyr Du i panik!* Hellre en säker tillvaro i fångenskap under olika *lojalitetsok* än en osäker i frihet? Man vet vad man har, men inte vad man får! Men lyssna! Om Abraham, som Bibeln framställer som ett exempel på den rätta tron, heter det: "Han drog ut fastän han icke visste vart han skulle komma!" Men också: "Genom tron var Abraham *lydig* när han blev kallad, och han drog så ut till det land som han skulle få till arvedel." Han var redo att taga *alla* konsekvenser som det medförde att tro på GUD. Vilket oerhört vittnesbörd för oss alla! Därför levde han som främling, och blev aldrig accepterad av dem som han gått ut ifrån. Likadant är det idag. Läs alla ställen i Nya testamentet som talar om att efterfölja JESUS! Ett oerhört pris — men vilken nåd att i någon mån få uppleva den *positiva* sidan av detta, livsgemenskapen med den uppståndne FRÄLSAREN! Det uppväger alla svårigheter.

Upphör att vara JESUS-beundrare — bli HANS efterföljare!! *Forts. sid. 18.*

DÄRFÖR ÄR JAG HOS DIG...

Jesus, det är så enkelt att bli frälst. Det är som att vända sig om. Det är omvändelse. Blomman vänder sig mot solen, och jag vänder mig mot Dig.

Du är mitt eviga ljus. Kom, Jesus, genomstråla mig!

Vad kan en blomma göra annat än låta solen verka? Vad kan jag göra annat än öppna mig för Ditt gyllene flöde? Då börjar förvandlingen. Du lever i mig!

Att alltid vara mottagare...

Vad det är enkelt att vara kristen. Men det är inte lätt. Det är att vara blomma men inte sol. Det är inte alltid jublande bön men en oavslutlig tillbedjan.

O, Jesus, att det skulle börja nu!

Jag tror på Dig.

Hur jag har kommit fram till detta, kan jag inte förklara. Men det finns ett inre bevis för tron. Det ligger som en guldsvikt på själens ena vågskål. På den andra trängs mitt förnuft, mina känslor och min längtan.

En dag vaknade jag, och hela min varelse vilade i jämvikt.

Sedan dess har jag slutat tro på trosåskådningar. Men det finns en trons åskådning, och den är ett sätt att leva.

Jesus, min Gud, allting är Ditt verk. Du är den yttersta orsakens yttersta orsak. Vad jag är glad, att Du ändå är så ödmjuk. Du själv går in i Dina verk i rymderna och på jorden och tjänar dem. Du vet bäst, hur allting fungerar.

Jag känner igen Dig, utom mig och inom mig.

Jag älskar att kalla Dig vid namn. Så tätt intill har Du ställt Dig. Det jublar inom mig över att Du kom också i människogestalt.

Människan väntade, och Du kom.

Det är alltid Du som kommer. Min fåfänga kan ibland försöka inbilla mig, att jag kommer till Dig. Men jag viskar bara Ditt namn, och sedan är allting vaka.

Så är Du plötsligt omkring mig och inom mig. Det är som att gå förlorad i en stor glädje.

Att vara gömd i Dig!

Det jag försöker bedja om med ord blir så betydelselöst. Du vet allting redan. Mitt väsen känner, att det skall ordna sig till det bästa.

Du finns, och Du äger ett namn.

Min värld har ett enda möjligt centrum. Det är Ditt kors. Allt annat är periferi.

Mitt liv är så rikt. Ändå lever jag på bråkdelar av den förmögenhet, som Du vann åt mig på Golgata.

Jag har råd att slösa. Till och med till vardags kostar jag på mig ett överdåd, som måste verka lättsinnigt. Glädjen är bottenlös, nåden omätlig, kärleken utan gräns och rättfärdigheten utan fläck. Jag riskerar aldrig att leva över mina tillgångar.

Ingen som känner mig skulle väl komma på idén att kalla mig rättfärdig. På sätt och vis hedrar detta min omgivning. De flesta som jag umgås med har nog bättre karaktär än jag. Många anser sig till och med kunna avstå från förlåtelse för sina liv. Mänskligt sett har de kanske rätt. Det beror så mycket på var man börjar räkna — och var man slutar...

Men hur skulle jag kunna undvara Dig, Herre? Som en ond dröm minns jag nu kampen med mig själv, med mina anlag, min miljö, mina förutfattade meningar.

Då mötte Du mig.

En dag fick jag lämna alla mina försök att bli annorlunda. Du tog vid. Jag fick byta ut mina förträfflighetspaltor mot Din rättfärdighets skrud. Jag böjde mig ned och tackade för att Du hade övervunnit. När jag stod upp, fylldes jag av Din seger.

Omständigheterna kan bekämpa mig. Du övertar dock allt som jag låter Dig övertaga. Jag må gärna bli ansedd inte bättre än alla andra. Den gyllene manteln över tiggaren är ändå en konungs dräkt.

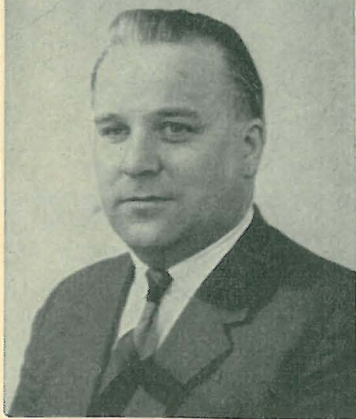
Du bjuder mig att vidarebefordra Ditt generösa anbud. Det gäller alla fläckade och lappade människor. Om jag bara kunde få dem att fatta! Men jag gör det ju knappast själv.

"Nu lever icke mer jag, utan Kristus lever i mig."

Jag färdas framåt, i samma mån som jag förlänger mina resor inåt. Du, Jesus, är både vägen och dess mål igenom rymder av ande.

Jag har bildade vänner, som inte känner Dig. En gång räknades jag bland dem. De tror, att

Av
Nils
Westberg

jag fortfarande söker förnuftslösningar på gåtorna. Därför anser de mig vilsegången, när de finner mig hos Dig. Du är anstötlig för deras registreringsintellekt, deras mätarbegåvning. De talar om undanflykter och pekar på religiösa organisationer, på mänskliga sammanslutningars högfärdiga längtan efter Gud, denna människoandens prålande tillbedjan av formen för sin tillbedjan.

Om de bara visste...

Somliga av mina vänner dyrkar skönhet, litterär, musikalisk, liturgisk, jordisk — av stoft. Därför är Du obegriplig för dem, Du för vilken man skyler sitt ansikte, Du mitt ljuvliga salt och ljus.

Att dessa små stämningskonstnärer kan vara så köttsliga, deras andakts kulisser så schabbiga...

O, Jesus, om jag bara frågade efter förnuft, så skulle jag ha övernog. Hela min yttre tillvaro är förnuftigt planerad och ordnad av mig själv eller av andra.

Om jag valde att mäta och värdera med skönhetens måttstock, den materiella eller den själiska skönhetens, så skulle jag behöva varken hungra eller törsta.

Av kunskap skulle ingenting behöva fattas.

MEN NU SÖKER JAG KRAFT, EN BÄRANDE, VÄLDIG STYRKA, en ofattbar, drivande energi, som genomströmmar hela min varelse och ger cellerna liv, skärper tanken, klarnar känslan och stadgar viljan, EN EVIG PULS AV HIMMELSKT LIV I VARJE ATOM AV MITT JAG!

O, Gud, bara att viska Ditt namn är att öppna en kontakt inåt, mot mitten, tyngdlösheten... livets glödande, odödliga punkt.

DÄRFÖR ÄR JAG HOS DIG.

Nils Westberg.

En värdefull och vacker
present till barnen är

BARNENS BIBEL

Stort format, 254 sidor — 115 illustrationer
— vackert band

MIDNATTSROPET har förmånen att kunna
erbjuder ett begränsat antal av denna under-
bara bok till det mycket låga priset av

Endast 12:— kr

med oms.

Våra barn bör redan från tidiga år lära känna och älska Bibelns värld och bli hemmastadda med Guds ord som är en renande och bevarande kraft i en ond tid. I varje hem där barn växer upp bör denna bok finnas.

Ifyll och insänd kupongen till MIDNATTSROPET, Surbrunnsgat. 60, STOCKHOLM VA.

Klipp här!! — — — — —

TILL MIDNATTSROPET!

Sänd mig mot postförskott ex.
av Barnens Bibel à kr. 12:—.

Namn:

Adress:

Poststation:

Rune Gelinders adress är:

Engelbrektsgatan 29, BORLÄNGE

ISRAELS STAMFÄDER X

Bibelstudium av
VILHO SOININEN

"Gad skall trängas av skaror (banditskaror finsk övers.), men själv skall han tränga dem på hämlarna." 1 Mos. 49: 19.

Gad verkar vara mycket bestämd till sin natur, en som har ryggrad. Fastän banditskarorna tränger honom är han ändå i hämlarna på dem. Det är sällan man råkar på Gad-lik personlighetskristna, ty oftast är de som deras ledare eller predikant är. Men därför får också Gad alltid känna på banditskarans tryck, ty dessa banditskaror hatar och förföljer alla med Gads natur, ty han är i vägen för deras svekfulla planer.

I naturens våld finns det vissa lagar, som går i uppfyllelse, oberoende vi vill det eller inte. Det är skrivet: "Vad människan sår, det får hon ock skörda." Där är en naturlag, som ingen vetenskapsman förmått ändra på. Jesus sade i samband med sin bergspredikan: "Dömen icke på det att I icke mån bliva dömda, ty med den dom varmed I dömen skolen I bliva dömda och med det mått som I måten med skall ock mätas åt eder." Matt. 7: 1—2.

Då vi stannar noggrannare vid denna av Jesus förevisade gudomliga lag, darrar det rentav till. Det finns ingen, som har lättare att döma en annan, än den kristne. Och om den andre inte hör till samma riktning som "domaren", nog haglar domarna. Fastän hon hör till samma kyrka, är man genast redo att döma. Sällan har dock de dömande kommit ihåg Jesu ord: "med det mått I måten med, skall ock mätas åt eder."

Då jag en dag läste en "domares" verk — en människa som själv en gång satt på domarsätet — lade jag märke till, hur mellan raderna skönjdes en djup nöd och ångest. Jag tänkte, sannerligen så är det: med det mått vi mäter med, skall ock mätas åt oss. —

Men vi behöver inte tänka på andra. Då vi var och en stannar upp vid vårt eget liv, måste vi känna, då vi är ärliga, att så är det. Med det mått vi mått med åt andra, har även blivit mått åt oss.

Det är dock en alldeles annan sak att tala om dessa livets stora lagar än att tänka på Gad, som själv tränger banditskarorna. I Gads natur finns något liknande som i Juda, vars hand var på fiendernas nacke.

Ett segrande liv i Kristus, är något, som inte banditskarorna kan störta. Låt oss åter draga oss till minnes bilden av lejonet, som skådar fjärran. Om någon går till lejonet i buren och försöker stöta till det och oroa det med en käpp, ger det ett förnedrande ögonkast åt fridstöraren, lyfter högdraget sitt huvud och är, som om det inte ens ser människan med käppen.

O, att också vi skulle få så mycket av Kristi sinnelag, att då sådana människor med sina käppar möter oss på vägen, skulle även vi lyfta våra blickar från dem, långt mot det himmelska. Konung David han hade detta sinnelag. Då Simei förbannade David och kastade sten på honom och en av Davids krigshjältar ville bryta av nacken på honom, sade David: "Låten honom vara, må han förbanna, ty Herren har befallt honom det."

Denna läxa lär vi oss inte så lätt.

Jag har själv försökt att lära mig den under de senaste åren, men har funnit, att det har varit mycket svårt. Men om Kristus får bli en verklighet för oss, om Han får växa till, kan även vi få Gad-lik, ädla naturer, mot vilka dessa nutidens banditskaror, vilka nog har ett sken av gudsfuktan, men som inte vill veta av Guds kraft, inte förmår något. Tvärtom, då kan vi vara dem i hämlarna. De blir alltid jagade av Guds kraft, av hans fasthet och orubblighet. Det är just detta som gör deras liv så oroligt. De har inte skytt några medel för att röva en annans rykte och i sina försök att frångå honom allt gott. Men då de inte lyckats i sitt uppsåt, så titta efter, se deras oroliga blickar och deras inre rastlöshet.

Särskilt vill jag göra er uppmärksamma på, huru deras öde är bundet vid Jesu ord: "Med det mått I måten skall ock mätas åt eder."

Det var skakande att få höra om en man, som mätte ut nöd och smärta åt andra, under hela sin livstid och hur han på sin dödsbädd fick uppleva en fruktansvärd lön. Detta kunde inte omintetgöra ens det, att han skänkte hela sin förmögenhet till ett bönehus och på detta sätt försökte gottgöra och döva sitt samvete. Hans släktingar försökte göra sitt allt för att dölja det som varit, så ingen skulle veta något, ty det var en stor skam för hela hans släkt och för

ORDETS DYNAMIT OCH ANDENS ELD

Av LENNART NILSSON

"Saliga äro de som två sina kläder för att få rätt att äta av livets träd och gå in i staden genom dess portar." Upp. 22: 14.

Jag vill ställa frågan direkt: Är DU tvagen i Lammets blod? Eller är din klädnad fläckad av synden? Hör du till de ljumma, som är kristna bara till namnet? Har den himmelska elden slocknat i ditt inre? Du är kanske en avfälling? — Andlig utarmning bakom den religiösa attityden är ett kännetecken på den religiösa massan idag.

Tiden är nu inne för dig att stå upp. Maranataropet: Se Brudgummen kommer! har skapat en hälsosam oro i tiden. Ordets dynamit och Andens eld verkar med kraft till andlig frigörelse. Den levande trons atmosfär och vision skapar behov hos människorna. Många män och kvinnor i vårt land, ja i hela vår värld, har de sista åren mött Jesus på nytt. Ett utåg har begynt från förhållan-

den och sammanhang där försöfning, begränsning, otro och ett avfall frodats som ovillkorligen måste leda till andlig bankrutt. Lovsång och andra Andens manifestationer, dop i Helig Ande och eld, profetia, tron på helbrägdagörelse för ande, kropp och själ m. fl. under, har upprört många sinnen. —

Andra människor har i dessa möten tagit emot kraft till frigörelse från alla främmande ok och ställt sig i ledet bland dem som gått ut till HONOM utanför lägret och proklamerar nu JESU seger som aldrig förr.

Herren sänder till oss redskap och ger oss resurser, allteftersom vår tro tillväxer, till att röja med och rensa upp i den religiösa snårskogen. Den smala vägen är i alla fall en väg som leder till livet och härligheten med Gud. —

Min egen väg till förnyelse i denna väckelse vill jag också berätta om.

Efter att av egen fri vilja

stätt utanför all organiserad andlig verksamhet i många år kan jag vittna om att visionen har gripit mig och den levande "strömmen" har nått mig. Min första kontakt med Maranata skedde genom TV-programmen vilka väckte mig. Jag kände igen mig i mycket från min första tid i pingstväckelsen. —

Tidningen Midnattsropet, som jag fick av en broder och sedan själv prenumererade på, har fått vara till stor välsignelse. Låt oss bedja för denna tidning, att dess budskap får nå allt flera och bli till frigörelse och upplysning om väckelsens målsättning.

När det blev Maranatomöten i samhället besökte jag dessa. Jag var nog först reserverad inför en del yttringar som jag inte var van vid. Men ställd inför budskapet: "Stå upp och intag din plats! Jag skall ge dig gottgörelse för alla de årsgrödor som gått förlorade", upplevde jag en mäktig kraft som lyfte mig ut på rymlig plats. Halleluja!

Sedan dess har jag upplevt Guds ledning på ett förunderligt sätt och saligheten fyller mitt hjärta. Till dig som lever i andlig misär vill jag rikta en uppmaning: Sök Herren i dag av hela ditt hjärta — Han söker dig. Även du skall få uppleva de välsignelser och den fröjd som livet i Kristus ger oss. Amen!

Lennart Nilsson
Edsbyn

hans själsfränder, dock kunde det inte döljas och mannen fick med förskräckelse uppleva orden: "Det är fruktansvärt att hamna i den levande Gudens händer."

Tusen gånger bättre är det då att vara smädad och föraktad här i världen, om man bara får

vandra inför Herren med ett rent samvete. Det är sannerligen en dyrbar skatt, som inte banditskarorna kan ta ifrån oss.

Ditt rykte kan de ta ifrån dig, men inte ditt rena samvete.

Ära vare Gud! Halleluja!

JESUS KRISTUS ÄR DENSAMME

EYSTEN RAUDE fortsätter här sin berättelse om maranataväckelsens genombrott i Norge. I detta avsnitt talar han om Aage Samuelson som förkunnare och debattör

TRON KOMMER AV PREDIKAN

Att Aage Samuelson var "huvudet högre än allt folket" kom väl tydligast till synes då han talade till människorna. —

Personligen har jag aldrig hört någon tala som denne man. Jämfört med honom blir alla predikanter små. I Guds Ord ägde han en uppenbarelse som är oöverträffad. När han predikade strömmade levande vatten ut till människorna. Hans tal var inte högrävande och ingen hade svårighet med att "följa med". Det sätt på vilket han talade var mycket enkelt men ändå så verkningsfullt. Det visar ju resultaten av hans möten. Hundravis, ja tusenvis av människor har upplevt frälsning genom hans förkunnelse och tusenvis har blivit helbräddagjorda och döpta i den Helige Ande och eld i hans möten. —

Hans budskap var att Jesu nåd är nog för alla och att den som kommer till honom blir aldrig utestängd. Just ett sådant budskap om full frigörelse genom Jesus Kristus var det som människorna behövde och Aage Samuelson kunde framhålla dessa saker så att tron på Jesus föddes i människornas hjärtan. Han lyckades alltid med det väsentliga, nämligen att få människornas blickar riktade på Jesus. —

Han brukade ofta sjunga innan han talade — och vilken välsignelse var det inte att höra honom sjunga. Hans stämma var sliten, men från hans inre strömmade en smittande glädje. Hans sång gav genklang i folkets hjärtan, man sjöng och

klappade händer, och hjärtan blev tillgängliga för Guds Ord. —

Människorna ställdes inför ett val när han talade. Alla tvingades att reagera, vare sig nu reaktionen blev positiv eller negativ. Alla rycktes med, både unga och gamla. Han fick människors känslor att pendla från glädje till gråt och tillbaka till glädje igen, och hela tiden höll han alla i spänning: vad skall ske nu? Vad ska han säga? Hur ska han kara upp den här situationen? —

Gärna satt man i timmar och lyssnade till honom. Han upprepade sig aldrig. Under de sju intensiva år jag lyssnade till honom hörde jag honom aldrig, med undantag av en enda gång, hålla samma tal två gånger. Han var på något sätt outtömlig. Bibelns sanningar blev så levande och allt vad han sade grundade sig också på Guds Ord. Bibeln kände han som sin egen ficka och aldrig blev han svarslös. Ofta hade han uppenbarelser om ting, som var fördolda för andra och ofta kunde han därför tala om ting, folk tidigare aldrig hört, men framställningen var alltid byggd på Guds Ord. — När man gick hem från hans möten hade man alltid fått något. Hans tal engagerade människorna. —

Aage Samuelson talade inte bara.

Han spelade, sjöng och deltog med iver och glöd i eftermötena och han blev synbarligen aldrig trött. Han hade möten varje kväll, gärna flera veckor i följd,

men vem skulle tro det? Han var alltid lika inspirerad och alltid var han på offensiven. —

Det första mötet, som jag var med på var i mars månad 1958, minns jag inte mycket ifrån, men min mor som blev helbrägdagjord just på det mötet, berättar ofta om sina intryck. Hon tyckte hon var i himmelen. På plattformen stod glada och lyckliga människor och sjöng glada sånger och själv stod Aage Samuelson där och spelade på sin gitarr, medan hans ögon gick från den ene till den andre i lokalen. Mor tyckte att han såg tvärs igenom folk. —

Aage Samuelson ägde en stor människokännedom, och det gjorde honom i stånd till att tala med de rätta orden. Ofta har folk berättat, att det han sade var riktat exakt till dem. Detta upplevde också mor. Allt han talade var direkt till henne. I det mötet löste Gud henne både till kropp och själ, och ännu en gång hade Gud använt denne man till att befria en olycklig människa. —

På alla Aage Samuelsons möten var det mycket ungdom och särskilt studerande ungdom. Efter att ha lyssnat till honom kom de ofta fram och inbjöd till debatter och diskussioner i sina respektive skolor. Flera av dessa fick jag vara med på och det var alltid en upplevelse. Där bland landets akademiker och intellektuella möttes han av alla slags frågor: om Maranataväckelsen, om sig själv, om helbrägdagörelse, om tungomålstalande etc. Jag måste erkänna att många frågor var svåra, men denne oskolade, utbildade man hade alltid ett svar färdigt, och svar som ofta gav honom applåder.

Att dessa debatter var av stor betydelse är det inget tvivel om och en sak var alla eniga

Aage Samuelson predikar

om: att Aage Samuelson var något utanför det vanliga. Många av dessa ungdomar kom senare på hans möten, upplevde frälsning och ett dop i den Helige Ande.

Utan tvivel ägde Aage Samuelson många av de andliga nådegåvorna och de voro alla i verksamhet i hans möten. Han hade en mycket stark profetians gåva och en uppenbarelsens ande, som gjorde att han också i mötena kunde se vilka sjukdomar folk led utav. Ofta var hans tal rent profetiska genom den Helige Ande och många av de ting han då sade har sedan gått i uppfyllelse. Dessutom ägde han trons gåva på ett all-

deles särskilt sätt, och det var denna tro som alltid gjorde honom så säker och orädd. —

Under de tre sista åren av Aage Samuelsons verksamhet kunde man dock inte riktigt känna igen honom. Hans tal formades ofta till hatiska utfall mot enskilda människor, mot läkarvetenskapen, mot statsmakten. Det lyste alltid igenom att han blivit hård i sitt inre. Och ändå var han nedbruten och svag. Gång på gång ville han dra sig tillbaka från all offentlighet, men så fick han möta Gud på nytt, och blev för en tid igen Guds redskap. —

Hans oerhörda envishet och

Forts. på sid. 15.

VÄCKELSEN

**RÖJ UN DAN ALLA HINDER SÅ ATT DESS
HJÄRTA OCH SEDAN GÅ VIDARE UT TILL
PÅ ARBETSPLATSER...**

Det är en vanlig erfarenhet att möta människor som anropa Gud under synbar själsångest utan att få uppleva något. Och det är lika vanligt, att grupper samlas till bönenätter för att bedja om väckelse utan att få sina böner besvarade. Var ligger felet? frågar den kände evangelisten Oswald J. Smith.

Svaret finner du i denna artikel: "Röj undan hindren så är väckelsen ett faktum", säger han.

Det finns blott ett hinder, som kan täppa till kanalerna och hämma Guds kraft, och det är synd. Synden är det stora hindret. Den ensam kan hindra Andens verk och utestänga väckelse. "Om jag hade förehäft något orätt i mitt hjärta", förklarar David, "så skulle Herren icke höra mig" (Ps. 66: 18). Och i Jes. 59: 1—2 har vi dessa betydelsefulla ord: "Se Herrens arm är icke för kort, så att han ej kan frälsa, och hans öra är icke tillslutet, så att han ej kan höra. Nej, det är edra missgärningar, som skilja eder och eder Gud från varandra, och edra synder dölja hans ansikte för eder, så att han icke hör eder." Synd är därför det stora hindret, som måste bort, här finns inget val. Det kan icke bli tal om någon kompromiss. Gud vill icke verka, så länge som det finns dold synd.

I Hosea 10: 12 läser vi: "Sån ut åt eder i rättfärdighet, skörden efter kärlekens bud, bryten eder ny mark; ty det är tid att söka Herren, för att han skall komma och låta rättfärdighet lysa över eder." I 2 Krön. 7: 14 är löftet om välsignelse grundat på oföränderliga villkor: "Men om mitt folk, det som är uppkallat efter mitt namn", förklarar Herren, "då ödmjukar sig och beder och söker mitt ansikte och omvänder sig från sina onda vägar, då vill jag höra det från himmelen och förlåta deras synd och skaffa bot åt deras land". Härav framgår, att intet mindre än ett hjärta, som är förkrossat över synden, full bekännelse och gottgörelse tillfredsställer Gud. Synden måste helt och hållet övergivas.

Och det är icke nog med blott sorg över syndens följder och dess straff, utan det måste vara sorg över synden själv, såsom begången mot Gud. Helvetet är fullt av ånger, men det är blott för straffets skull, där finns ingen verklig hjärteförkrosselse. Den rike mannen yttrade icke ett ord om någon sorg över sin synd mot Gud (Luk. 16: 20—30). Men David, som var skyldig till både mord och äktenskapsbrott, såg att synden var

ÄR HÄR!

IVANDE STRÖM KAN NÅ FRAM TILL DITT OMGIVNING I HEM, BLAND KAMRATER,

begången mot Gud allena (Ps. 51:4). Enbart ånger är icke verklig sorg efter Guds sinne, som leder till sinnesändring. Judas gjorde icke sinnesändring, fastän han var ångerfull.

Gud ensam är i stånd att giva ett ångrande och krossat hjärta en sorg, som leder till att bekänna och övergiva synden. Och intet mindre än detta är tillräckligt. "Det offer, som behagar Gud, är en förkrossad ande; ett förkrossat och bedrövat hjärta skall du, Gud, icke förakta" (Ps. 51:19). "Den som fördöljer sina överträdelser, honom går det icke väl; men den som bekänner och övergiver dem, han får barmhärtighet" (Ordspr. 28:13). "Allenast må du besinna din missgärning, att du har varit avfällig från Herren, din Gud" (Jer. 3:13).

Det finns tre slags bekännelse, som vi måste taga i betraktande:

1. Enskild bekännelse. Om synden är begången mot Gud allena, behöver den icke bekännas för någon annan än Gud (1 Joh. 1:9, Ps. 32:5).

2. Personlig bekännelse. Om synden har begåtts mot en annan, måste den bekännas icke blott för Gud utan också inför den förorättade. Ej heller skänkes frid, förrän bekännelse har gjorts och bön om förlåtelse uttalats (Matt. 5:23, 24).

3. Offentlig bekännelse. Om man har begått synden mot församlingen, d. v. s. hela församlingen, en klass, en organisation, en samling människor, måste bekännelsen vara lika offentlig som synden.

Så länge som orättfärdigheten hos Guds folk är dold och obekänd, just så länge är Guds Ande urständsat att komma med väckelse. Människor måste komma i ett rätt förhållande till varandra för att komma i rätt förhållande till Gud.

En kväll just vid slutet av ett hjärtrannsakande budskap, kom en ung man fram till plattformen, och i det han vände sig mot församling-

en, avlade han den uppseendeväckande bekännelsen, att han hade stulit och använt pengar, som icke var hans; därefter gick han in i bönerummet för att göra upp med Gud. Han hade varit kassör i två betydande organisationer och hade förskingrat nästan allt i de kassor, som man anförtrött i hans händer.

Det är en vanlig erfarenhet att finna knäböjande själar vid altarrunden, som anropar Gud under synbar själsångest, dock utan att få något. Och det är lika vanligt, att grupper av människor samlas till bönenätter för att bedja om väckelse och icke får sina böner besvarade. Var ligger felet hertill? Låt Guds ord få svara: "Det är edra missgärningar, som skilja eder och eder Gud från varandra, och edra synder dölja hans ansikte för eder, så att han icke hör eder." Låt oss därför först av allt bekänna våra synder, låt oss rätta till det som är krokigt och skaffa undan stötestenarna, och sedan må vi bedja i tro och förväntan om skurar av välsignelse.

Låt oss nu taga våra synder en för en och behandla var och en särskilt. Låt oss ställa följande frågor till oss. Kanhända vi är skyldiga, och Gud vill tala till oss.

1. Har vi *förlåtit* var och en? Finns det kiv, förakt, hat eller fiendskap i våra hjärtan? Nära vi ovilja och har vi vägrat att bli förlikta?

2. Blir vi *vreda*? Är det något, som reser sig upp inom oss? Är det sant, att vi ännu kan förlora vår självbehärskning? Håller vreden oss i sitt grepp understundom?

3. Finns det någon känsla av *avundsjuka*? Blir vi missunsamma och obehagliga, när någon annan föredrages framför oss? Avundas vi dem, som kan bedja, tala och utföra saker och ting bättre än vi kan?

4. Blir vi *otåliga* och *irriterade*? Blir vi förargade och häftiga för småsaker? Eller är vi snälla, lugna och oberörda under alla omständigheter?

5. Blir vi lätt stötta? Känner vi oss sårade, när människor ignorerar oss och går förbi oss utan att tilltala oss? Hur känner vi det, när man framhåller andra men åsidosätter oss?

6. Finns det någon stolthet i våra hjärtan? Är vi uppblåsta? Har vi stora tankar om vår egen ställning och begåvning?

7. Har vi varit oärliga? Är vår affär oklanderlig? Giver vi en meter, då man begär en meter, och ett kilo då man begär ett kilo?

8. Har vi baktalat människor? Har vi misstänkliggjort andras karaktär? Är vi benägna till förtal och att syssla med andra?

9. Övar vi en obarmhärtig, hård och sträng kritik? Är vi alltid på jakt efter andras svagheter?

10. Rövar vi från Gud? Har vi stulit tid, som tillhör honom? Har vi undanhållit Gud våra pengar?

11. Är vi världsliga? Älskar vi denna världens glitter, pomp och ståt?

12. Har vi stulit? Tillägnar vi oss småsaker, som icke tillhör oss?

13. Nära vi en bitter ande mot andra? Finns det hat i våra hjärtan?

14. Är vårt liv fyllt med lättsinne och flärd? Är vårt uppförande opassande? Skulle de oomvända av våra handlingar kunna draga den slutsatsen, att vi är på deras sida?

15. Har vi gjort orätt mot någon och vägrat att gottgöra detsamma? Eller har Sackeus ande gripit oss? Har vi återlämnat de många ting, som Gud har visat oss?

16. Är vi bekymrade eller oroliga? Underlåter vi att tro på Gud för vårt timliga och andliga behov? Fortfar vi att gå över broar, innan vi kommer till dem?

17. Hyser vi syndiga tankar? Tillåter vi vårt sinne att vara upptaget med orena och oheliga föreställningar?

18. Är vi sanna i våra uttalanden eller överdriver vi och bibringar människorna falska intryck? Har vi ljugit?

19. Har vi gjort oss skyldiga till otrossynd? Vägra vi alltjämt att tro löftena i Guds ord, i trots av allt vad han har gjort för oss?

20. Är vi slöa i bönen? Är vi förebedjare? Bedja vi? Hur lång tid tillbringar vi på våra knän? Har bönen blivit utträngd ur vårt liv?

21. Försummar vi Guds ord? Hur många kapitel läser du varje dag? Studerar vi våra biblar? Hämtar vi vår näring från Skriften?

22. Uraktlåter vi att bekänna Kristus öppet? Blygs vi för Jesus? Tillslater vi våra läppar, när vi är omgivna av världsmänniskor? Vittnar vi dagligen?

23. Har vi nöd för själars frälsning? Älskar vi de förlorade? Finns det något medlidande i våra hjärtan för dem, som håller på att förgås?

Det är dessa både negativa och positiva saker, som förhindrar Guds verk bland oss. Låt oss bli ärliga och kalla dem vid deras rätta namn. "Synd" är det ord Gud använder. Ju förr vi tillstår vår synd och är redo att bekänna och övergiva den, desto förr kan vi förvänta, att Gud hör oss och verkar med sin mäktiga kraft. Varför bedrar vi oss själva? Vi kan icke bedraga Gud. Låt oss därför avlägsna hindret, innan vi tar nästa steg. "Om vi ginge till doms med oss själva, så bleve vi icke dömda." "Domen måste börja på Guds hus."

Detta har varit väckelsens historia ned genom århundraden. Kväll efter kväll predikar man utan resultat, tills någon äldste eller diakon brister ut i gråt och bekännelse och går till den som han har förörrättat och ber om förlåtelse. Eller också är det en kvinna, som har en framstående ställning, som brytes ned, och bekänner offentligt under tårar, att hon har förtalat en annan syster eller icke står på god fot med någon person därborta mitt över gårngen. När bekännelse och gottgörelse så har gjorts och marken, som legat i träde, plöjts upp, synden blivit avslöjad och bekänd, då, men icke förr, kommer Guds Ande över församlingen och en väckelse sveper fram över platsen.

I allmänhet är det bara en synd, ett enda hinder. Det fanns en Akan i Israels läger. Och Gud vill sätta sitt finger direkt på stället. Ej heller tar han bort det, förrän detta enda hinder har avlägsnats.

Låt oss därför först av allt bedja som David gjorde, när han ropade: "Utrannsaka mig, Gud, och se till, om jag är stadd på en olycksväg." Och så snart som den hindrande synden är avlägsnad, kommer Gud med väckelsens mäktiga kraft.

Maranataförsamlingen i Stockholm

har som regel möten på följande tider i VIKTORIASALEN, Tunnelgatan 19

Söndagar kl. 11.00 och 19.00

Onsdagar kl. 19.30 Väckelsemöten

Väckelse- och frigörelsemöten

Lördagar kl. 19.30 Lovprisningsmöten

Postgironr: Yttre mission och evangelistkassa 44 10 05 - Tidningsmission 57 16 20

"JESUS LÖSER ALKOHOLPROBLEMEN"

Kommer du ihåg rubriken och vittnesbördet som fick bli till hjälp för hundratala människor? —

Nu är han här igen KJELL-ARNE
SUNDSTRÖM — BEVARAD I SEGER

Kjell-Arne Sundström

I nr 9 av Midnattsropet förra året, vittnade jag om hur Herren för drygt fyra år tillbaka i tiden frälste och frigjorde mig från bojer och band, som bundit mig i en syndfull värld. Och Herren har varit trofast och bevarat alltsedan dess. Det har varit tryggt, att få vandra i hans fotspår. Pris ske Gud! Man kan dock också bli trälbunden inom vissa samfund av den frikyrkliga rörelsen idag. Partimurarna har blivit så oändligt höga. Som jag sade tidigare, så är det drygt fyra år sedan jag upplevde frälsning. Det var på ett väckelsemöte i Filadelfia här i Haparanda. Hur underbart var det inte att vara nyfrälst! Med glädje gick jag upp i församlingens verksamhet. Med tiden upptäckte jag att det fanns verksamhetsgrenar som inte hör hemma inom en väckelsemöte. Vad har vi som kristna med världens politik att skaffa? Det största rävspel och största förljugenhet som finns. Nej, "himmelrikets politik" skall vara vår väg. Vårt mål skall vara att rädda dyrbara själar för Kristus. Halleluja! Jag upptäckte också, att det fanns partimurar. Man kunde få höra en pingstveteran uttrycka sig: "att vi behöver inte beblanda

oss med andra väckelseörelsers verksamhet, vi har allt inom den egna församlingen". Staccars trossyskon. Ja, det börjar faktiskt gå så långt, att man har allt, men Jesus får stå utanför. Det är den kalla verkligheten. Och jag frågade mig själv: "det är väl inte så här det skall vara bland Guds barn?" Och jag frågar idag, kära pingstbröder och systrar: "Var är den gudomliga kärleken till andra trossyskon?" Det behövs i sanning en mäktig väckelse bland de troende överallt. Och det är min stora bön idag, att Gud sänder en eldsväckelse, som smälter ner all hårdhet och partianda, så att Hans gudomliga kärlek får gripa omkring sig.

För drygt tre år sedan fick jag höra talas om en väckelsemöte, som kallades Maranata och som blivit mycket omtalad, särskilt efter det omskrivna TV-mötet. När jag såg detta möte, var det något som grep mitt hjärta. Det skulle ännu dröja ett bra tag, innan jag personligen fick vara med på det första Maranata-mötet. Under tiden kom jag i kontakt med de första grammofonskivorna som släpptes ut. Det första numret av Midnattsropet kom i min hand. Mitt hjärta ropade

Ja och Amen till det budskap, som jag fick läsa och lyssna till. Hur mycket blev jag inte i pingstkretsar varnad för det budskap som skivorna och Midnattsropet kom med. Tänk, att det kan vara på det viset inom kristna kretsar idag. Men i mitt hjärta fröjdades jag bara mer och mer. Prisad vare Gud och Lammet.

I fjol somras fick jag läsa i Midnattsropet om något, som kallades Norrlandsveckan i Kärrsjö och som skulle hållas någon gång i juli. Jag hade läst om underbara härliga segermöten sommaren innan, och min önskan var nu, att få vara med. Men ni skall veta det, kära vänner, att det var kamp och strid på olika sätt, innan jag kom ner till dessa möten. Och hur blev då mitt första intryck? Käre gode Gud, sa jag till mig själv, jag har ju stått i stilla vatten tidigare och nu har jag kastats direkt ut i strömfåran. Halleluja! Vilket jubel, vilken hänförelse, här är verkligen Guds ande rådande. I denna levande ström vill jag tjäna Herren. —

Min längtan är nu, att vara där elden brinner och tjäna Gud. Ära. Halleluja!

Med Maranata-hälsningar
Kjell-Arne Sundström

Jag visste att fångarna ville ha mig där, älskade mig och behövde mig...

Sally Olsens arbete sträcker sig mycket längre än till direkt hjälp åt fångarna. Vid sidan om att hon är en god förespråkare hos deras domare, har hon också blivit fostermor för deras barn. —

För några år sedan tog Sally några barn till sitt hem för att deras mödrar skulle kunna ta sig ett arbete. Snart hade hon 30 pojkar och flickor hos sig. Några av dem delar Sallys hem, andra bor i två intilliggande hus.

Sally Olsens varma kärlek till sina fosterbarn har sina rötter i hennes egen fattiga barndom.

Hon föddes för närmare femtio år sedan i en norsk fiskarby som den tredje i ordningen av fyra flickor. Hon kom på barnhem då hennes mor tidigt blev änka. Därifrån rymde hon och fick bo hos en vänlig fiskare och dennes hustru till dess hon var tolv år. Då samlade hennes mor tillhopa familjen

igen och man emigrerade till Amerika. —

De bosatte sig i New York. Sally arbetade först som tjänsteflicka sedan hon slutat skolan, och sedan också på kontor.

All sin fritid använde hon i den församlings arbete, där hon tillhörde. Hon besökte små barn på sjukhusen och talade med dem om Jesus. Snart blev denna uppgift hennes livskall. Hon kom på pingstvännernas missionskola i Philadelphia och utbildades till pastor. Snart sändes hon också ut i specialuppdrag för söndagsskolans arbete.

Sally Olsen kom till San Juan i början av 1953.

Ryktet om hennes innerliga förkunnelse hade gått före henne. Hon bad om tillåtelse att få ha ett möte en söndag i Rio Pedros fängelse i utkanten av staden. Hennes önskan beviljades — mest för att man tyckte det föreföll så märkligt. Över 100 fångar packades in i Sallys "kapell" — ett omgjort klassrum — för att höra och se "kvinnoprästen". Men innan mötet var slut låg många av dem, som kommit dit för att göra spektakel, på knä och bad

Läs här fortsättningen om Sally Olsens arbete i Puerto Ricos värsta fängelse

Sally Olsen beder för sina skyddslingar.

till Gud under tårar. De bönföll henne att snart komma tillbaka. Snart ägde hon en passersedel så att hon kunde komma och gå som hon ville. På detta sätt blev hon fängelsepräst. —

Till en början talade Sally genom tolk, men snart hade hon lärt sig spanska flytande. —

Ett större problem för henne var det dock om Gud verkligen ville att hon skulle vara i Puerto Rico och i ett fängelse? Var detta det arbete Gud ville ha

henne till i detta solfyllda land? — Medan hon kämpade med sina tvivel blev hon sjuk. Ensam i ett litet sjukrum, utan vänner i närheten, var hon nära döden.

Den morgon då hon återkom till sans, stod en ring av fångar, en del på knä, andra med böjda huvuden, runt hennes säng. En fånge som en gång varit ledare för ett våldsamt fängelseuppror, ledde de andra i bön: "Käre Gud i himmelen, var så snäll

och rädda vår ängel här", hörde hon honom viska. "Spara vår MADRECITA — låt oss inte bli föräldralösa igen." — De hade fått en speciell tillåtelse för detta besök.

Där, och just i detta ögonblick visste jag varför jag existerade, säger Sally. Jag visste att jag var i Poerto Rico för att Gud ville det. Och jag visste att männen önskade ha mig där, älskade mig och behövde mig.

— — — *Forts. i nästa nr.*

RÄKNA MED GUD

Av

KERSTIN ENGBLOM

Redan som trettonåring fick jag följa Jesus i dopets grav och uppleva Andens kraft i mitt liv. Samtidigt förnam jag också Hans kallelse till att tjäna honom. —

Allt eftersom tiden gick förbleknade dock min upplevelse och mitt sinne blev upptaget med så mycket annat. Jag kom längre och längre bort från

Kristus, men var jag än befann mig jagades jag av mitt dåliga samvete — jag hade ju svikit Jesus. —

Men aldrig kunde jag riktigt komma ifrån Honom — nej, det gick inte. —

Så kom dock ett ögonblick då jag fick möta Jesus på nytt — aldrig skall jag glömma den upplevelsen. Han löste mig från

allt det gamla och frälsningsglädjen fyllde mitt hjärta igen.

Nu har jag en tid varit uppe i Norrland och tjänat Jesus och Han har varit trofast. Även om det ser mörkt ut ibland, allt förefaller hopplöst och man är färdig att ge upp, så får man se på Jesus och uppleva Hans uppehållande och förvandlande kraft. Halleluja! I Ordet få vi hämta styrka till att gå vidare i tro. Jesus är densamme. Med sitt blod har Han friköpt oss från jorden och människorna — tro på Jesus så blir du också frälst.

"Spärras din väg utav hinder så väldiga

Och utav berg som här skyhöga stå

RÄKNA MED GUD ty Han gör det omöjliga

Han gör vad människor inte förmå."

AAGE SAMUELSEN. Forts. fr. sid. 9.

ovilja att lyssna till andras råd, blev också en orsak till att han knäcktes. Han skulle alltid ha igenom det han satt sig före. Och även om han ibland ångrade sig och förstod sina misstag erkände han dem aldrig utan gick ändå styvnackat vidare. — Han lät bitterheten få makt med sig. Alla de episoder han bort glömma, sysslade han

istället med i sina tankar, och fyllde sitt hjärta med självömkan. Han vände sig inte heller till Gud med sina problem. Många trofasta vänner erbjöd sin hjälp, men Aage SamuelSEN hade nu sett sig blind på svårigheterna. Han litade inte på någon — trodde inte att någon av uppriktigt hjärta ville hjälpa honom. Till sist tog problem och svårigheter helt överhand. —

Men Aage SamuelSENS Gud lever.

Och Han som förr ur Egyptens mörkar kallat sin son, är mäktig att på nytt föra sin tjänare ut ur ångest, mörker, ensamhet och förtvivlan. Renad, luttrad och helgad skall denne man än en gång få tjäna sin himmelske Herre.

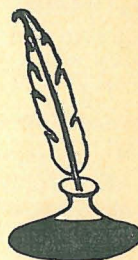
I nästa artikel skall jag berätta något om Aage SamuelSENS sångförfattarskap.

ÄN IDAG BRINNER ELDEN — PRIS SKE GUD

MIDNATTSROPET
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA

Brev från läsekretsen

Skriv gärna till oss! Låt oss få veta dina tankar om Midnattsropet och om du har några önskemål beträffande innehållet.

Till Midnattsropet!

Maranataggruppen i Klädesholmen vänder sig till Maranatavännerna genom Midnattsropet och ber om hjälp i bön för bygderna i Bohuslän och öarna i havet, att fienden må släppa sitt hårda grepp som han håller sina fångar uti. Vi har länge väntat att få se själar bli fräslta och uppleva härlig frigörelse, men de går ut från mötena

ofrälsta. Vi är tacksamma till Jesus att så många syndare kommer och lyssnar till det glada budskapet, som väckelsen genom Guds nåd får framföra.

Nu beder vi Eder att hjälpa oss att ropa till Herren att han sänder oss hjälp från helgedomen. Ps. 20: 3. Att han styrker oss i kampen så att vi får jubla över Hans seger, och i vår Guds namn resa upp baneret. Herren uppfyller alla dina böner. Amen!

Vi vill också gärna påminna våra goda vänner ute i landet att de ville ställa sina steg till oss för att ge oss några möten. Samtidigt vill vi frambära vår stora tacksamhet till det kära Midnattsropet och önskar att den stora välsignelse den blivit till i denna sena tid må fortfara.

Fridshälsningar till Maranatafolket, som är ett saligt folk.

Linus Carlsson

FÖR DEN SKULL BÖJER JAG MINA KNÄN...

Nyss hörde jag någon säga på tal om bön: Vi behöver inte böja våra knän. Vi reser oss upp och lyfter våra händer istället — vi skall inte kura ihop oss när vi beder. —

Sedan dess har jag tänkt mycket på den här saken.

Paulus böjde i alla fall sina knän för Fadern. Efs. 3: 14. Det ena goda behöver inte heller utesluta det andra. Salomo föll ner på sina knän inför hela Israel och uppräckte samtidigt sina händer mot himmelen. 2 Krön. 6: 13 f.

Det finns en tendens som kan bli en stor fara för oss; att vi blir så radikala att vi inte vill praktisera något av det som förekommer bland andra kristna. Vi skall pröva allt, men *behålla det goda*.

För min del har jag upplevt betydelsen av att få böja mina knän då jag beder. I synnerhet då jag är i nöd, bringar mig nöden ner i en knäböjande ställning — det känns då så skönt att få krypa ner inför Gud.

Den knäböjda ställningen är också en rätt ställning vid vår tillbedjan. Redan Psalmisten sade: "Kommen låt oss tillbedja och nedfalla, låtom oss knäböja för Herren vår Skapare. Ty han är Gud..." Ps. 95: 6.

I Apg. 20: 36 och 21: 5 ser vi hur Paulus föll ner på knä tillsammans med lärjungarna och bad med dem. I avskedets stund var det alltså ett uttryck för gemenskap och brödrakärlek

att tillsammans få bedja på knä. —

När Jesus själv utkämpade sin bittra strid i Getsemane och en ängel styrkte honom, inför den sista stora drabbningen mot ondskans härar, var det på knä han kämpade. Luk. 22: 41 f. Knävägen är också segervägen för oss i vår kamp mot ondskans andemakter.

Vi skall låta oss ledas av Anden i vårt böneliv. — Bönen får inte i något avseende bli en trældom för oss.

Vi kan sitta och bedja, vi kan stå och bedja, bedja medan vi går eller arbetar och vi kan ligga raklänga på golvet och bedja. Det är ju inte kroppens utan hjärtats ställning det i första hand är fråga om. —

Vad jag här vill framhålla är att det inte är obibliskt att böja knä när vi beder.

Elof Augustsson

JESUS FRÄLSAR I DAG

Harry Englund

En ung man i en fängelsecell får i sina händer en bunt av gamla Midnattsrop, läser, grips av en rubrik och blir frälst...

Läs detta härliga vittnesbörd om vad Jesus gör i dag...

Jag satt för en tid sedan i en cell på fängelset i Västerås. Under ett besök där av min troende mor fick jag en bunt av tidningen MIDNATTSROPET. Först bläddrade jag bara förstrött i tidningarna, men fann snart att budskapet som bars fram där grep mitt hjärta — hårt.

I ett vittnesbörd av Per-Arne Imsen fanns just de ord som fick mig att tänka om. JESUS KOMMER SNART — ÄR DU REDO? — Jag visste med mig själv att jag inte var redo. —

När jag blev frisläppt följde jag min mor till ett Maranata-möte. Jag förundrade mig över att alla ungdomarna såg så lyckliga ut. Efter mötet kom en broder och frågade om jag var frälst. Då jag svarade nekande ville han att vi skulle bedja tillsammans. Den kvällen blev jag inte frälst, men under de följande dagarna talade Jesus till mig ständigt. Vid ett möte i Eskilstuna några dagar senare blev jag också härligt frälst. Istället för de kamrater som

flytt från mig fick jag nu nya. Helt plötsligt fick livet mening och innehåll. —

Du som läser dessa rader och ännu inte är frälst, tänk på orden: JESUS KOMMER SNART — ÄR DU REDO? — Fråga dig själv: Är jag redo eller skall jag lämnas kvar då Jesus kommer för att hämta dem som höra honom till? —

Kanske du någon gång känt behov av att söka Jesus, men du har fruktat för att du måste försaka så mycket: inte dansa, inte gå på bio, inte ha något roligt längre. — Jag skall säga dig att om du blir frälst, har du inte längre behov av dessa världsliga nöjen. Nej, frälsningens glädje överträffar alla världsliga nöjen. —

Någon som läser detta kanske sitter i en fängelsecell och tänker att ingen räddning finns. Men Jesus förlåter dig alla dina synder och befriar dig från syndavornas makt. Du som känner dig ensam och har svikits av alla vänner, du kan i din ensamhet höja dina knän och tala

ut med Jesus om allt. Du skall i Honom finna en vän som aldrig viker från din sida. —

Och glöm inte: JESUS KOMMER SNART — ÄR DU REDO?

Harry Englund
Västerås.

På förekommen anledning meddelar vi att Maranataförsamlingen i Stockholm inte på något sätt vill stödja eller ha något att skaffa med den verksamhet, som under namn "Mirakelmissionen" företrädes av Roland Eriksson, Tenhult-Örebro.

Midnattsropet

Organ för andlig väckelse

Utkommer den 1 och 15 varje månad.

Red. och ansv. utg.
ARNE IMSEN

Redaktionskommitté
DONALD BERGAGÅRD
ERIC-GUNNAR ERICSSON
ANDERS B. ANDERSSON

Tidningens adress:
Surbrunnsgatan 60
Stockholm VA
Tel. 32 80 02 - Pg 57 16 20

Lösnummer 1 kr.
Pren.-pris kr. 21: — pr år,
11: — pr halvår, 5: 50 pr
kvartal.

För pren. pg 57 16 20

FÖRSÖK INTE... *Forts. fr. sid. 3.*

Eller vill du nöja dig med att stanna kvar i *längtansstadiet*? Gud vill föra dig till löftenas uppfyllelse.

Ja, *allt är nu klart*, ty allt är fullbordat!!!!

Försök inte MUTA GUD med dina tårar om bättring!

Göm dig inte bakom dina böner eller bakom din längtan! *TRÄD FRAM! LYD! HANDLA!*

Du förs *då* in i en levande och underbar frigörelseprocess. Tro och gärning, höra och göra hör samman. —

Du står inför *två* alternativ. *ANTINGEN* kommer du att med ödmjuk frimodighet instämma i följande bekännelse: "Dock vi höra icke till dem som draga sig undan, sig själva till fördärv: vi höra till dem som tro och så vinna sina själar." Hebr. 10: 39.

ELLER så kommer du att räknas till en annan kategori människor.

Jag tänker på en del rådsherrar på Jesu tid, som visserligen trodde på Jesus, men som "*för fariséernas skull icke ville bekänna det, för att de icke skulle bli utstötta ur synagogan*". Ty de skattade högre att bli ärade av människor än att bli ärade av *Gud*". Joh. 12: 42.

Du har själv att välja.

Skall du stanna kvar och därigenom uppslukas av den religiösa grå massan? Tänk om du skulle gå miste om alla välsignelserna *p. g. a. din olydnad*! Låt inga mänskliga auktoriteter få något inflytande över ditt handlande. Sätt allt på ett kort!

NU är frälsningens dag!

NU är den välbehagliga tiden! Träd ut ur längtan och in i *NUET*!

NU ljuder frihetens budskap! I *NUET* upplever du seger och frigörelse!

PINGST I JÖNKÖPING

Pingsthelgen hade Maranata-församlingen i Jönköping stora uppbyggelsemöten i sitt rymliga tält med tillslutning av besökare från när och fjärran. Bröder från Norge jämte hemmavaran- de evangelister, broder Trondby och Dennis Greenidge från London.

Och det blev pingst i dubbel bemärkelse; en högtid som ingen glömmer med lovsång så tältduken nästan vek sig, möten som äldre kristna aldrig upplevat i läsarestaden. Här

saknades bemärkta "stjärnor" som talare och solister — det blev en för alla och alla för en, och denne ene var JESUS. De blevo alla druckna av sött vin, påminde en norrman om, och det var sannerligen "sött" i överkant och gamla sura avlagringar och härsket späck duns- tade bort. Att gråta och skratta på en gång har vi upplevat många gånger, men denna pingst smälte även den trump- naste. Det kändes som när Vät- tern går upp och frigör sig från

ismassornas grepp, då knakar det i kung Bores rike och vågorna brusar fram under vårlig yra.

Några veckor fortsatte tält- mötena, alltid välbesökta och alltid med "resultat" — somliga blir välsignade, andra blir stöt- ta och en tredje kategori blir avundsjuka på Maranata. Men Gud frälsar syndare, återupp- rättar avfallingar och botar sjuka. Så gör Gud i Jönköping.

Rudolf

RÄTTVIK 23 — 31 juli Knektplatsen

BORLÄNGE

Matjesparken

3—21 augusti

FALUN

Isrinken

24 aug.—11 september

Erik G. Eriksson. Rune Gelinder. Karl Hendrik Hendriksson. Berta. Gösta Svensson. Arne Imsen. Anders B. Andersson.

MARANATA-Församlingen, Falun, Borlänge.

FRIGÖRELSENS EVANGELIUM I SÅNG OCH MUSIK

från

Evangelii Center

Fack 200 24 — BORLÄNGE 2 — Tel. 0243/105 95 Postgiro 125 99

FÖRLAGETS SORTIMENT AV SINGELSKIVOR

PRIS 8:—

HS-160 **Uti särlaregnets tid/Gud vare tack och lov.** Sång av Donald Bergagård och Erik Gunnar Eriksson.

HS-181. **Jesus har aldrig sagt nej/Lägg den där.** Sång av Erik Gunnar Eriksson.

HS-186. **Bönevägen/Glad jag sjunger.** Sång av Donald Bergagård till dragspel och gitarrer.

HS-197. **Jag skall aldrig dö/Min Gud förmår.** Solosång av Donald Bergagård.

HS-176. **Gud är densamme som fordom/Ovan där.** Sång av Donald Bergagård.

HS 203. **Jag har hört om en stad ovan molnen/Blott en dag ett ögonblick i sänder.** Duetsång av Kurt Peterzén, Roland Lundgren, Falköping.

HS 199. **Jerusalem/Till den eviga sångens land.** Vivian Mårtensson, Göteborg.

HS 202. **Gospel Songs Donald Bergagård and The Brothers. My God is Real/I shall not be moved.**

HS 201. Donald Bergagård **Sings Gospel. Over in the Glory land/The King and I.** Musik Roland Lundgren, Urban Isaksson, Kurt Peterzén.

HS 200. **Guldgrävarsången/Jag var borta ifrån Herren.** Solosång Donald Bergagård. Musik Roland Lundgren, Urban Isaksson, Kurt Peterzén.

Måille Lindberg:

MAEP 1. **Jesus har frälst min själ, Hav tack o Jesus/Zigenarsången.**

MAEP 6. **När han står vid rodret/Bortom gyllne sol.**

MAEP 7. **Han är allt för mig/Jag önskar att se Jesus.**

MAEP 8. **Vänd om till din Gud/På en avlägsen höjd.**

MAEP 9. **När de frälsta tåga in/Jesus underbar du är.**

Klipp här och sänd in kupongen i dag

Obs.! Ny tidning erhålles gratis vid beställning.

BESTÄLLNINGSKUPONG

Härmed beställes att sändas mot postförskott:

..... st. skivor nr

å 8:— st. (5 st. fraktfritt)

Namn: Bostad (Box/Gata):

Postadress: Telefon:

Kupongen insändes till EVANGELII-CENTER, Fack 200 24, Borlänge 2. Tel. 0243/105 95. Postgiro 125 99.

TÄLTKONFERENS PÅ HÖNÖ

20 – 31 juli

Dop under konferens på Hönö.

**Vänner från hela Skandinavien är välkomna till
VÄCKELSE- OCH UPPBYGGELSEMÖTEN**

Mötestider:

Varje dag utom måndag

Kl. 16.00 BIBELSTUDIUM

Kl. 19.30 VÄCKELSEMÖTEN

Vittnen:

ARNE IMSEN, MÄLLE LINDBERG,

HELGE BERTSSON, ENOCH

KARLSSON m. fl.

OBS.! Tältplatser och goda badmöjligheter finnes.

Maranataförsamlingen, Göteborg.